

ÁP-SA-LÔM, NGƯỜI CON PHẢN CHA

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên chương 15 và 18

Câu gốc: “Hỡi kẻ làm con, mọi sự hãy vâng phục cha mẹ mình, vì điều đó đẹp lòng Chúa” (Cô-lô-se 3:20).

Mục đích: Giúp học viên hiểu rằng không vâng phục, không hiếu kính cha mẹ là một tội nặng, đáng bị hình phạt.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Đấng Christ, người Con đẹp lòng Cha <i>(Ma-thi-ơ 17:1-8)</i>
Thứ Hai	Đa-vít tha thứ cho Áp-sa-lôm <i>(II Sa-mu-ên 14:21-33)</i>
Thứ Ba	Sự phản nghịch của Áp-sa-lôm <i>(II Sa-mu-ên 15:1-37)</i>
Thứ Tư	Áp-sa-lôm tử nạn <i>(II Sa-mu-ên 18:1-33)</i>
Thứ Năm	Hãy coi chừng sự kiêu ngạo <i>(Châm Ngôn 16:18; 6:16-17)</i>
Thứ Sáu	Hãy tin Đức Chúa Trời sẽ báo thù theo ý Ngài <i>(Rô-ma 12:19-21)</i>
Thứ Bảy	Hãy cầu xin sự tẩy sạch tâm hồn <i>(Thi Thiên 19:12; 51:2,10)</i>

Khai Triển Bài Học

Đa-vít là một người vừa lòng Đức Chúa Trời (Công Vụ 13:22), là một vua cai trị dân mình cách ngay thẳng và công bình (II Sa-mu-ên 8:15). Nhưng đời ông có một vết sẹo ghê gớm là phạm tội tà dâm và sát nhân (II Sa-mu-ên 11:2-27). Dầu Đa-vít đã hết lòng ăn năn, khóc lóc đấng cay, nhưng cũng phải chịu những hậu quả khủng khiếp như Am-nôn cưỡng hiếp Ta-ma là em một cha khác mẹ với mình. Vì Ta-ma là em gái ruột của Áp-sa-lôm nên Áp-sa-lôm giết Am-nôn để báo thù, Áp-sa-lôm chạy trốn và ba năm sau mới trở về hòa lại với cha mình, ngoài ra còn việc Áp-sa-lôm phản cha.

I. ÁP-SA-LÔM ÂM MƯU CUỐP NGÔI CỦA CHA (II Sa-mu-ên 15:1-12)

Áp-sa-lôm có một thân hình rất đẹp, đẹp hơn hết mọi người trong nước. Chàng muốn làm vua, nhưng thấy Đa-vít yêu Sa-lô-môn nên chàng sợ cha mình sẽ lập Sa-lô-môn kế vị mà bỏ rơi chàng. Vì vậy, Áp-sa-lôm âm mưu đoạt ngôi của cha.

Từ ngày được hòa lại với cha, Áp-sa-lôm sắm sửa xe, ngựa và năm mươi người chạy trước mình, như chàng đã là vua rồi. Áp-sa-lôm muốn tỏ ra mình quan trọng, oai nghi, bề vệ hơn cha mình, nên chàng cưỡi ngựa thay vì ngồi lưng con la (I Các Vua 1:33,34,38). Dân chúng cũng thích thấy vua mình được như vua của các nước xung quanh. Mỗi ngày, Áp-sa-lôm dậy sớm, đứng tại cổng vào hoàng cung, hễ gặp bất cứ ai có việc đến xin vua xét xử, chàng ân cần hỏi han cặn kẽ, cảm thông với nỗi oan ức của họ. Chàng nói: *“Nơi đền vua nào có ai để nghe người dâu. ...Ồ! chớ chi người ta lập ta làm quan xét trong xứ! Phàm người nào có việc tranh tụng hay kiện cáo gì cần đoán xét, sẽ đến ta, thì ta sẽ xử đoán công bình cho họ”* (II Sa-mu-ên 15:3-4). Chàng cố thuyết phục dân chúng rằng Đa-vít đã già không còn đủ sức chăm sóc mọi người một cách chu đáo và chàng thì có thể làm việc đó. Áp-sa-lôm còn tỏ ra âu yếm đối với những người tôn trọng chàng

bằng cách ôm họ mà hôn. Chàng đã khéo léo mua chuộc mọi người qua hình thức mỉa dân, tức là nịnh bợ họ.

Vu không, phản bội là khí giới của kẻ hèn nhát. Nó chỉ có hiệu lực trong một thời gian ngắn lúc ban đầu đối với những người nhẹ dạ, non lòng. Lần hồi, mặt nạ bị rơi, chân tướng của con người bị lộ thì không ai tin tưởng con người mỉa dân nữa, mà chỉ có khinh ghét thôi. Sa-lô-môn nói: *“Người nào dua nịnh kẻ lân cận mình, giăng lưới trước bước người đó”* (Châm Ngôn 29:5). Phao-lô nói: *“Vì những kẻ đó chẳng hầu việc Đấng Christ, Chúa chúng ta, song hầu việc cái bụng họ và lấy những lời ngọt ngào dua nịnh dỗ dành lòng kẻ thật thà”* (Rô-ma 16:18). Một đứa con nói xấu cha mình để mọi người bỏ cha mình mà theo mình là một đứa con bất hiếu, phản bội, gian trá. Đức Chúa Trời không bao giờ ban phước cho một đứa con như vậy.

Sau bốn năm hoạt động một cách xảo quyệt, Áp-sa-lôm thấy kết quả, lòng dân xây khối Đa-vít mà hướng về mình. Ai nấy hy vọng ông làm vua để giúp đỡ họ. Tương như thời cơ đã đến, Áp-sa-lôm dối cha, viện cớ đến Hép-rôn để trả xong sự hứa nguyện với Đức Giê-hô-va. Đó là mượn Danh Chúa để thi hành kế hoạch gian ác của mình. Nghe vậy, Đa-vít mừng, vì nghĩ rằng con mình sốt sắng thờ phượng Chúa nên đáp: *“Hãy đi bình an”* (câu 9). Áp-sa-lôm chọn Hép-rôn làm nơi hội ngộ, vì cho đó là một cứ để đô, nơi cha chàng đã làm vua hơn bảy năm. Đến Hép-rôn, chàng dâng tế lễ như một người rất tin kính. Đồng thời chàng bí mật sai một số người đi khắp các thành của Y-sơ-ra-ên, truyền lệnh cho mọi người rằng hễ khi nghe tiếng kèn, hãy nói: *“Áp-sa-lôm làm vua tại Hép-rôn!”* (câu 10). Có hai trăm người được Áp-sa-lôm mời đi Hép-rôn, họ cứ đi mà không biết gì về âm mưu của chàng, Áp-sa-lôm cũng lôi cuốn được A-hi-tô-phe là cố vấn của Đa-vít theo mình. Nhờ đó, âm mưu phản loạn trở nên mạnh vì số người theo Áp-sa-lôm mỗi ngày một đông, khi dân chúng nghe tiếng hoan hô: *“Áp-sa-lôm làm vua tại Hép-rôn!”* họ tưởng Đa-vít đã băng hà hoặc ông đã truyền ngôi lại cho Áp-sa-lôm.

II. ÁP-SA-LÔM ĐƯỢC TÔN LÀM VUA VÀ TRỞ VỀ GIÊ-RU-SA-LEM (II Sa-mu-ên 15:13-17)

Nghe tin Áp-sa-lôm được tôn làm vua tại Hép-rôn và sắp kéo quân về Giê-ru-sa-lem, Đa-vít và các cận thần của ông vội vàng trốn đi. Có sáu trăm người thuộc chi phái Gát và một số hộ vệ vẫn trung thành theo Đa-vít. Trốn khỏi Giê-ru-sa-lem vì Đa-vít muốn tránh sự xung đột giữa cha và con. Hết thấy dân trong xứ đều khóc la khi thấy đoàn người của Đa-vít đi qua trước mặt họ. Vua qua khe Xết-rôn rồi hướng về con đường đồng vắng. Đa-vít vừa khóc vừa trèo lên núi Ô-li-ve, với chân không, đầu trùm lại. Các người đi theo cũng vậy. Từ khi Áp-sa-lôm kéo quân về chiếm Giê-ru-sa-lem, chàng được tôn làm vua thế cho Đa-vít. Áp-sa-lôm làm sỉ nhục thậm tệ cha mình qua lời đề nghị của A-hi-tô-phe (II Sa-mu-ên 16:20-23). Áp-sa-lôm không có khả năng, tư cách của một ông vua, chàng đã hành động một cách xấu xa, điên rồ.

III. ÁP-SA-LÔM THẤT BẠI VÀ CHẾT (II Sa-mu-ên 18:1-33)

Đa-vít được tin mật rằng Áp-sa-lôm sẽ đem quân đuổi theo cha mình. Vì vậy, ngay trong đêm ấy, Đa-vít và tất cả đoàn tùy tùng qua bên kia sông Giô-đanh và đến lập tổng hành dinh tại Ma-ha-na-im. Và, Ma-ha-na-im là nơi Ích-bô-sét đã dùng làm đế đô (II Sa-mu-ên 17:22-24).

1. Đa-vít tổ chức trận đánh (II Sa-mu-ên 18:1-5)

Ông chia quân ra làm ba toán do ba tướng lãnh chỉ huy. Đa-vít ngờ ý muốn ra trận với họ, nhưng họ không đồng ý, họ xin ông ở lại trong thành, nếu khi có cần chỉ tiếp viện họ thôi. Đa-vít đành ở lại trong thành mà lòng rất băn khoăn cho số phận của Áp-sa-lôm, nên ông truyền lệnh cho ba vị tướng lãnh và toàn quân đều nghe: *“Hãy vì có ta dong cho Áp-sa-lôm trai trẻ”* (câu 5). Áp-sa-lôm muốn giết cha, nhưng Đa-vít muốn cứu con.

2. Quân của Áp-sa-lôm bị đại bại (II Sa-mu-ên 18:6-8)

Chúa đã làm cho số ít thắng được số nhiều. Quân của Đa-vít vào khoảng tối đa là bốn ngàn, còn quân của Áp-sa-lôm đã chết là hai mươi ngàn, thì tổng số phải nhiều hơn. Nhưng quân của Áp-sa-lôm hoàn toàn thất bại. Họ đã chết trong hầm hố, trong gai chông, trong rừng rậm hơn là chết bởi gươm. Đức Chúa Trời làm cho họ tan tác, lạc loài.

3. Áp-sa-lôm chết (II Sa-mu-ên 18:9-18)

Áp-sa-lôm hãnh diện về mái tóc của mình vì nó làm cho chàng đẹp đẽ. Bây giờ, mái tóc đó vướng vào nhánh xo rế (tức những nhánh cây chằng chịt) của cây thông lớn, con la chàng cưới đã chạy mất, để chàng lại bị treo giữa khoảng không, không có tôi tớ, chẳng có bạn bè, cha mẹ anh em cũng không, thậm chí trời đất cũng bỏ chàng. Người ta giết Áp-sa-lôm, ném thân chàng vào một cái hố giữa rừng, rồi chôn đá lên trên.

4. Tin từ mặt trận về với Đa-vít (II Sa-mu-ên 18:19-32)

Thương thay cho Đa-vít, ông đứng ngồi không yên, nửa tin, nửa nghi, nửa mừng, nửa sợ như một con chiến đấu kịch liệt trong tâm hồn ông. Nếu quân của Áp-sa-lôm thắng, sinh mạng ông sẽ ra sao? Xứ sở dân tộc sẽ thế nào? Nếu quân của ông thắng thì sinh mạng của Áp-sa-lôm sẽ ra sao? Bên nào thắng ông cũng sợ, bên nào bại ông cũng sợ, từng phút một, ông trông tin từ mặt trận về. Người thứ nhất chạy một mình là dấu hiệu của chiến thắng, nên Đa-vít hỏi: *“Chàng Áp-sa-lôm trai trẻ được bình an, vô hại chăng?”* Đáp: *“Những người nào phản nghịch đặng hại vua, bị đồng số phận với người trai trẻ ấy!”* (câu 32).

5. Đa-vít khóc Áp-sa-lôm (II Sa-mu-ên 18:33)

Đa-vít muốn toàn vẹn đôi bề, tức là quân ông sẽ thắng, mà Áp-sa-lôm vẫn bình an vô sự. Nhưng ông không làm chi được, vì con ông đã gieo, nó phải gặt. Không lời nào mô tả nỗi sợ đau đớn như dao cắt ruột của Đa-vít. Tình yêu của cha đối với con thật là lớn, dầu là đứa con phản nghịch. Hỡi kẻ làm con, đừng làm khổ cho

cha mẹ mình. Chúa chúc phước cho kẻ hiếu kính cha mẹ (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:12). Chúa rủa sả và lên án xử tử kẻ bất kính cha mẹ (Xuất Ê-díp-tô Ký 21:17; Lê-vi Ký 20:9).

CÂU HỎI ÔN BÀI

- 1. Tội lỗi lớn nhất của Đa-vít là gì? Kể ra một vài hậu quả của tội lỗi ấy?*
- 2. Áp-sa-lôm đã làm gì để đạt mục đích? Sau bốn năm, Áp-sa-lôm đã làm gì nữa?*
- 3. Khi Áp-sa-lôm được tôn làm vua tại Hép-rôn thì Đa-vít làm gì?*
- 4. Áp-sa-lôm đã thất bại và chết cách nào?*
- 5. Khi biết Áp-sa-lôm đã chết, Đa-vít làm gì? Kinh Thánh dạy gì về bốn phận con cái?*

Bài 44

ÁP-SA-LÔM, NGƯỜI CON PHẢN CHA

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 15:1-17; 18 :1-33

Câu gốc: Cô-lô-se 3:20

- 1. Áp-sa-lôm đã âm mưu đoạt ngôi vua của cha mình bằng cách:**
  - a. Sắm xe, ngựa, và cho kỵ binh chạy trước ông để phô trương thanh thế.
  - b. Khéo léo lấy lòng mọi người qua hình thức mị dân.
  - c. Dối cha, xin đến Hép-rôn để trả xong sự hứa nguyện với Đức Giê-hô-va.
  - d. Câu a, b, c đúng.

- 2. Áp-sa-lôm đã lôi kéo được ai là mưu sĩ của Đa-vít?**
  - a. A-hô-ti-phe.
  - b. Ích-bô-sét.
  - c. A-bi-tha.
  - d. A-hi-tô-phe.

- 3. Khi nghe tin Áp-sa-lôm sắp kéo quân về Giê-ru-sa-lem, Đa-vít chạy trốn vì ông:**
  - a. Không muốn nhìn mặt đứa con bất hiếu.
  - b. Muốn tránh sự xung đột giữa cha và con.
  - c. Nghe lời Y-tai xúi giục.
  - d. Muốn Áp-sa-lôm có thời gian ăn năn.

- 4. Theo bài học, vụ khồng và phản bội là khí giới của:**
  - a. Kẻ quyền lực.
  - b. Kẻ hèn nhất.
  - c. Kẻ nhu nhược.
  - d. Kẻ tiểu nhân.

- 5. Đa-vít chia dân ra làm ba toán do ba tướng lãnh chỉ huy là:**
  - a. A-hi-tô-phe, A-bi-tha và Giô-áp.
  - b. Giô-áp, A-bi-sai và A-bi-tha.
  - c. Giô-áp, A-bi-sai và Y-tai.
  - d. Câu a, b, c sai.

- 6. Sau khi sắp đặt mọi sự cho cuộc chiến sắp bùng nổ, Vua Đa-vít căn dặn các tướng lãnh của ông:**
  - a. Bắt sống đứa con phản nghịch về cho ta xử.
  - b. Giết Áp-sa-lôm ngay để trừ hậu họa.
  - c. Hãy vì cơ ta dong cho Áp-sa-lôm trai trẻ.
  - d. Hãy cho nó sống không bằng chết.

- 7. Theo II Sa-mu-ên 18:8, chiến tranh lan tràn khắp nơi, nhiều người:**
  - a. Chết trong hầm mỏ.
  - b. Chết mất trong rừng.
  - c. Chết nơi đồng vắng.
  - d. Câu a, b, c đúng.

- 8. Khi nghe tin Áp-sa-lôm chết, Đa-vít khóc vì ông:**
  - a. Thương tiếc A-bi-sai.
  - b. Đã làm khi tin tưởng Giô-áp.
  - c. Không thấy mặt con trai lần cuối.
  - d. Không xem Áp-sa-lôm là tử thù mà là con trai của ông.

- 9. Hậu quả sự bất hiếu của Áp-sa-lôm:**
  - a. Quân của Áp-sa-lôm đại bại.
  - b. Quân Y-sơ-ra-ên quay về đầu phục Đa-vít.
  - c. Áp-sa-lôm chết và bị treo giữa cây thông.
  - d. Câu a, b đúng.

- 10. Sự mưu phản của Áp-sa-lôm là do:**
  - a. Đa-vít thiếu năng lực.
  - b. Các trưởng lão tư vấn.
  - c. Hậu quả tội lỗi của Đa-vít.
  - d. Câu a, b, c đúng.

Bài 44

ÁP-SA-LÔM, NGƯỜI CON PHẢN CHA

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 15:1-17; 18 :1-33

Câu gốc: Cô-lô-se 3:20

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Lời nguyện của tiên tri Na-than đã ứng nghiệm trên Đa-vít như thế nào vì tội lỗi ghê gớm của ông?

.....
.....
.....
.....
.....

2. Nguyên nhân nào dẫn đến việc Áp-sa-lôm âm mưu cướp ngôi của cha? Áp-sa-lôm đã thực hiện âm mưu ấy như thế nào và Đa-vít có biết âm mưu ấy không?

.....
.....
.....
.....
.....

3. Sau khi chiếm được Giê-ru-sa-lem Áp-sa-lôm đã làm sỉ nhục cha mình như thế nào? Tại sao điều sỉ nhục này đổ lên mình Đa-vít?

.....
.....
.....
.....
.....

4. Xin thuật lại diễn tiến của trận đánh giữa Đa-vít và Áp-sa-lôm? Kết quả và hậu quả thế nào? Nỗi đau của người cha có một đứa con bất hiếu, theo bạn đó là gì?

.....
.....
.....
.....
.....